

มาตรการทางกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย ในการกำกับดูแลการดำเนินกิจกรรมอวกาศ ตามกฎหมายว่าด้วยการปล่อยและการนำวัตถุอวกาศกลับมา

ค.ศ. ๒๐๑๘ [SPACE (LAUNCHES AND RETURNS) ACT 2018]

กฎหมายว่าด้วยการปล่อยและการนำวัตถุอวกาศกลับมา ค.ศ. ๒๐๑๘ [Space (Launches and Returns) Act 2018] มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ค.ศ. ๒๐๑๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกรอบทางกฎหมายในการควบคุมกิจกรรมอวกาศที่มีการดำเนินการทั้งในและนอกประเทศออสเตรเลีย และเป็นการดำเนินการตามข้อผูกพันภายใต้สนธิสัญญาว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินกิจการของรัฐในการสำรวจและการใช้อวกาศภายนอก รวมทั้งดวงจันทร์และเทหะในท้องฟ้าอื่น ๆ ค.ศ. 1967 [Treaty on Principles Governing the Activities of States in the Exploration and Use of Outer Space, including the Moon and Other Celestial Bodies: Outer Space Treaty] นอกจากนี้ กฎหมายดังกล่าวยังมุ่งที่จะขจัดอุปสรรคและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมอวกาศของประเทศ รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อรับรองความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินจากการดำเนินกิจกรรมอวกาศที่มีความเสี่ยง กฎหมายว่าด้วยการปล่อยและการส่งคืนวัตถุอวกาศ ค.ศ. ๒๐๑๘ มีสาระสำคัญดังนี้

ข้อกำหนดการดำเนินกิจกรรมอวกาศ

- 1 การดำเนินการเกี่ยวกับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปล่อยวัตถุอวกาศ (LAUNCH FACILITY) ในประเทศออสเตรเลียต้องกระทำภายใต้ใบอนุญาตสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปล่อยวัตถุอวกาศ (LAUNCH FACILITY LICENSE)
- 2 การปล่อยวัตถุอวกาศจากอุปกรณ์ในออสเตรเลีย อากาศยานของออสเตรเลีย หรืออากาศยานต่างชาติซึ่งทำการบินในน่านฟ้าของประเทศออสเตรเลียต้องได้รับอนุญาตหรือมีใบรับรองจากออสเตรเลีย อีกทั้งได้กำหนดมาตรฐานที่เป็นเงื่อนไขในใบอนุญาตการปล่อยวัตถุอวกาศนั้น โดยการปล่อยวัตถุอวกาศจะต้องไม่ดำเนินการในลักษณะที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน ความปลอดภัยสาธารณะ หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน ไม่มีลักษณะเป็นอาวุธนิวเคลียร์ หรือบรรจุอาวุธนิวเคลียร์หรือวัตถุที่มีอำนาจทำลายล้างสูง
- 3 การปล่อยจรวดกำลังสูง (HIGH POWER ROCKET) จากออสเตรเลีย การปล่อยวัตถุอวกาศนอกประเทศ การส่งคืนวัตถุอวกาศเข้าประเทศ หรือการส่งคืนวัตถุอวกาศออสเตรเลียในพื้นที่อื่นใดต้องมีใบรับรองหรือได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ การอนุญาต การออกใบอนุญาต หรือใบรับรองดังกล่าวเป็นอำนาจของรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี นอกจากนี้ กรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อกำหนดว่าด้วยการดำเนินกิจกรรมอวกาศ โดยมีการปล่อยหรือส่งคืนวัตถุอวกาศ หรือปล่อยจรวดกำลังสูง โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือกระทำโดยไม่มีใบอนุญาตหรือใบรับรองถือเป็นความผิด บุคคลธรรมดาต้องระวางโทษจำคุก ๑๐ ปี หรือปรับ ๕,๕๐๐ หน่วยโทษ [penalty units] หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับ ๑๐๐,๐๐๐ หน่วยโทษ

ความรับผิดในความเสียหาย

- ผู้ปล่อยวัตถุอวกาศหรือนำวัตถุอวกาศกลับมาจากภายนอกจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นบนพื้นดิน หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออากาศยานที่ทำการบิน โดยจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อบุคคลภายนอก เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของบุคคลภายนอก หรือบุคคลภายนอกมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น
- ความรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อวัตถุอวกาศอื่น ผู้ปล่อยหรือส่งคืนวัตถุอวกาศต้องชดเชยค่าเสียหายในทรัพย์สินของบุคคลภายนอกในกรณีที่ความเสียหายนั้นเกิดจากความผิดของผู้กระทำหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- สำหรับความรับผิดในความเสียหายอันเกิดจากจรวดกำลังสูง ผู้ปล่อยจรวดกำลังสูงต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นต่อบุคคลภายนอกผู้ได้รับความเสียหาย เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากความประมาทของบุคคลภายนอก หรือการกระทำหรือการละเว้นการกระทำโดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น

การประกันความเสียหาย

- กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมอวกาศภายใต้กฎหมายต้องเป็นผู้ประกันความเสียหายอันเกิดจากการปล่อยหรือการนำวัตถุอวกาศกลับมา โดยวงเงินประกันความเสียหายสูงสุดกำหนดไม่เกิน ๑๐๐ ล้านดอลลาร์
- สำหรับข้อจำกัดความรับผิดในความเสียหาย ตามกฎหมายกำหนดให้ผู้ถือใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมอวกาศตามกฎหมายไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากจำนวนที่ประกันความเสียหายไว้ โดยค่าเสียหายส่วนเกินเครือข่ายออสเตรเลียนจะเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุด ๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์

ติดตามบทความฉบับเต็มและบทความอื่นได้ที่
lawforasean.krisdika.go.th

ฝ่ายค้นคว้าและเปรียบเทียบกฎหมาย
กองกฎหมายต่างประเทศ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา